

Bilag 23.

Ringkøbing Fjords Udløb.

(Uddrag af Betænkningen, som „Kommissionen af 16. Juni 1897“, bestaaende af Kontreadmiral *C. Bruun*, Vandbygningsdirektør *C. Otterstrøm*, Ingeniør under Vandbygningsvæsenet *C. M. Hummel*, Havnekaptajn *C. F. Drechsel*, Havnebygmester *H. C. V. Møller*, Grosserer *F. T. Adolph*, Skibsreder *A. P. A. Carl*, Oberstløjtnant *C. D. N. Nøkkentved*, Kontorchef i Indenrigsministeriet *Fr. T. M. Mortensen*, afgav den 14. November 1900.)

Forinden Kommissionen gaar over til nærmere at udtale sig om en Ordning af Forholdene ved Ringkøbing Fjord, saaledes som dette Spørgsmaal nu foreligger, skal man i korte Træk fremstille Sagens Historie, fordi Kendskabet til denne ikke vil være uden Indflydelse paa det Synspunkt, hvorfra man nu bør betragte dette Spørgsmaal.

Historisk Oversigt.

I sin til Indenrigsministeriet afgivne Betænkning af 23. Juni 1880 indleder den daværende Vandbygningsdirektør, Etatsraad Carlsen, sin Fremstilling med den Bemærkning, at Sagen allerede fra Slutningen af forrige Aarhundrede har været Genstand for Regeringens Opmærksomhed, og tilføjer: „*Der har siden den Tid neppe været nogen Tekniker, hvem man tiltroede Indsigt deri, til Autoriteternes Disposition, uden at han har haft det Hverv at undersøge Forholdene ved Nymindegdb og gøre Forslag til Farvandets Forbedring*“, hvilken Bemærkning endnu den Dag i Dag i det væsentlige har fuld Gyldighed, og som, sammenholdt med de praktiske Resultater, der have været Udbyttet af disse gennem et Aarhundrede bestandig tilbagevendende Krav og Undersøgelser, paa den mest slaaende Maade beviser, at Spørgsmaalet i sig selv rummer saa mange Vanskeligheder, at en fuldstændig, til alle Sider tilfredsstillende Løsning paa Forhaand maa anses for en Umulighed.

Det første Afsnit af Sagens Historie omfatter Tiden fra 1798 til 1876. *Drivkraften var i dette Tidsrum Ønsket om at opretholde passende gode Besejlingsforhold til Ringkøbing By.* Dette søgtes i den første Del af Tidsrummet opnaaet ved Opmudring af det af Naturen dannede Afløb for Fjorden, Nymindestrømmen, og der anvendtes hertil i Aarenes Løb en Del Bekostning saavel af Staten som af Ringkøbing Kommune, uden at det dog paa denne Maade viste sig muligt med Datidens ufuldkomne Redskaber at opnaa egentlige Resultater eller endog kun i væsentlig Grad at hemme Forholdenes uheldige Udvikling. Man gik da i 1844 over til at forsøge en anden Fremgangsmaade, der gik ud paa at tilvejebringe en kortere Forbindelseslinie mellem Fjorden og Havet ved ad kunstig Vej at gennemskære den mellemliggende Landtunge længere mod Nord, altsaa nærmere ved Fjordens Dybvandsareal, og man begyndte da med en Gennemskæring lidt Syd for Bjerregaard. Dette første Forsøg mislykkedes imidlertid, og da man efter nye Overvejelser kom til det Resultat, at Anlægget af et Gennemløb paa dette Sted ikke vilde være „synderlig tilfredsstillende for Skibsfarten“, gik man straks til at foreslaa Gennemskæringen foretaget paa det Sted, hvor den maatte give det bedste Udbytte for Skibsfarten, nemlig mellem Aargab og Nørby Hage,